

इच्छाहारेण सन्तर्प्य द्विजञ्चापि प्रजापतिम् ॥
 होमेनानेन दानेन मुक्तो भवति कर्मतः ।
 सादरं माधवं नत्वा सन्तर्प्य द्विजपुङ्गवान् ॥
 स्नात्वा कलसतोयिन मुक्तो भवति मानुषः ॥”
 इति भृगुभरतोक्तश्वासकासकर्मविपाकः ॥
 अपि च ।
 “पिशुनो नरकस्यान्तो जायते श्वासकासवान् ।
 घृतं तेन प्रदातव्यं सहस्रपलसम्पत्तम् ॥”
 इति शातातपीयकर्मविपाकः ॥
 श्वासकासः, पुं, (श्वासयुक्तः कासः ।) श्वासयुक्त-
 कासरोगः । श्वासजनककासः । यथा,—
 “कासवृद्ध्या भवेच्छ्वासः पूर्वी वा दोषकोपनैः ॥”
 इति गारुड १५४ अध्यायः ॥
 अन्यत् श्वासशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 श्वासकुठारः, पुं, (श्वासस्य कुठार इव तत्राशक-
 त्वात् ।) श्वासरोगस्य श्लेषधविशेषः । यथा,—
 “रमो गन्धो विषञ्चापि टङ्गणश्च मनःशिला ।
 घ्नानि कर्षमात्राणि मरिचञ्चाटुकर्षकम् ॥”
 कटुत्रयं कर्षयुग्मं पृथगत्र विनिःक्षिपेत् ।
 रसः श्वासकुठारोऽयं सर्वश्वाभनिवारणः ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 श्वासप्रश्वासवारणं, स्त्री, (श्वासप्रश्वासयोर्धारणं
 यत् ।) प्राणायामः । इति हेमचन्द्रः ॥
 श्वासहेतिः, स्त्री, (श्वासस्य हेतिरिव ।) निद्रा ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 श्वासः, रि, पुं, (श्वासस्य अरिः ।) पुष्करमूलम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 श्वासी, [न] पुं, (श्वासयतीति । श्वस + शिच् +
 गिनिः ।) वायुः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (श्वासोऽस्यास्तीति । इनिः ।) श्वासयुक्ते, त्रि ॥
 (यथा, द्युत्युते । १ । २८ ।
 “वामाचारा रुदन्तश्च श्वासिनो विक्रतेक्षणाः ।
 याम्यां दिशं प्राञ्जलयो विषमैकपदे स्थिताः ।
 वेदां ग उपसर्पन्ति दूतास्ते चापि गर्हिताः ॥
 श्वासमरोगयुक्ते च त्रि । यथा, तत्रैव । ६ । ५१ ।
 “स्नेहवर्धितं विना केचिद्दूहञ्चाधय शोधनम् ।
 रुद्रप्राणदतां शोष्ठं श्वाभिनामादिशन्ति हि ॥”
 श्विः, टु ऐ श्रो इर् गतिवृद्धौ । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ श्वा०-पर०-सक०-शेट ।) तालव्यादिः ।
 दु, श्वययुः । ऐ, शूयात् । श्रो, शूनः । इर,
 अश्वत् अश्वयीत् । इति दुर्गादासः ॥
 श्वित, ल् आ ऊ शौक्लैः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (श्वा०-आल०-अक०-सेट् ।) वकारयुक्तः ।
 ल्, अश्वितत् । आ, श्वितितं श्वितम् । ऊ,
 अतते प्रासादः । इति दुर्गादासः ॥
 श्वित्र, स्त्री, (श्वेतते इति । श्वित शौक्लैः +
 ‘स्मायितश्चिबन्धोति ।’ लृष् ० २ । १३ । इति
 रक ।) श्वेतकुष्ठम् । तत्पर्यायः । कुष्ठम् २ ।
 बल्यमरः ॥ श्वेतम् ३ श्वेत्रम् । इति तटीका ॥
 (यथा, भागवते । ७ । १ । १८ ।
 “श्वेतोरधकद्विष्टुं यद्वृक्षं परमव्ययम् ।
 श्वित्रं न जातं जिज्ञायां नाम्बं विविशतुस्तमः ॥”)

अथ खट्वष्टिसाम्यात् कुष्ठमेदत्वश्चात्रैव श्वित्र-
 माह ।
 “कुष्ठे कसम्भवं श्वित्रं किलासञ्चारुणं भवेत् ।
 निर्दिष्टमपरिखावि त्रिधातुह्रवसञ्चयम् ॥”
 कुष्ठे कसम्भवं कुष्ठो न च एककुष्ठः सम्भवो
 निदानं यस्य तत् । श्वित्रस्य भेदानाह ।
 किलासं चारुणं भवेत् । श्वित्रमेव रक्तप्रामा-
 श्रयात् किलासमरुणं भवेत् इत्यन्वयः । ननु
 कुष्ठस्य श्वित्रस्य को भेदः इत्यत आह । निर्दिष्ट-
 मपरिखावैति । श्वित्रमपरिखावि भवति
 कुष्ठन्तु ह्यावि अथच त्रिधातुह्रवसञ्चयमिति
 त्रयो धातवो वातपित्तकफास्त्रेभ्यः पृथग्भूतेभ्य
 उद्भवो यस्य तत् । अथ च त्रयो धातवो रक्त-
 मांसमेदांसि संशयोऽधिष्ठानं यस्य तत् । कुष्ठं
 सान्निपातिकं सर्वधातुगतश्च भवति इति
 भेदः ॥ दोषभेदेन लक्षणभेदमाह ।
 “वाताद्रुचाराणं पित्तात्तान्त्रं कमलपत्रवत् ।
 सदाहं रोमविध्वंसि कफाच्छ्रुतं घनं गुह्रं ॥
 सकण्डकं क्रमान् रक्तं मांसभेदः स चादिशेत् ।
 धर्णेनेवेदमुभयं कष्टं तद्योत्तरोत्तरम् ॥”
 अरुणमीषहीहितम् । कमलपत्रवत् इत्यनेन
 मध्ये खेटभन्ते लोहितं बोधयति ।
 “घनं पुष्टं क्रमाद्रक्तं मांसमेदांसु चादिशेत् ।
 तथा च चरकः ।
 “अरुणं रक्तमी वाति तान्त्रं पित्ते पलङ्कते ।
 श्वेतं स्त्रे षण्णि भेदः श्वित्रं कुष्ठं परं परम् ॥”
 इति ॥
 उभयं द्विदिधमपि श्वित्रं वर्षेन ईदृगीव । अरुणं
 तान्त्रं श्वेतञ्च दोषभेदात् । द्विविधं दोषजं
 व्रणजञ्च । तथा च भोजः ।
 “श्वित्रञ्च द्विविधं विद्याहोषजं व्रणजं तथेति ॥”
 श्वित्रं साध्यमसाध्यमाह ।
 “अशक्तरोमावहलमसञ्चष्टं मिथो नवम् ।।
 अनजिदग्धजं साध्यं श्वित्रं वक्ष्यमनोऽन्यथा ॥”
 भवदुर्लभं तन् । अन्यञ्च ।
 “गुह्यपाणितल्लोष्टेषु जातसाम्यचिरन्तनम् ।
 वर्जनीयं विशेषेण किलासं सिद्धिमिच्छता ॥”
 मुह्य मेहनं भगवन् । तलमल पादतलम् ।
 स्युतेनास्ते जातमिति सामान्यतो निर्दिष्ट-
 त्वात् ॥*॥ अथ श्वित्रस्य चिकित्सा ।
 “विभौतकत्वङ् मलपूजटानां
 काथेन कृत्वा गुडसंयुतेन ।
 अवलगुजं बीजमपावरोति
 श्वित्राणि कृच्छ्राख्यापि पुष्करिकम् ॥”
 मलपूः कटुवरी । अवलगुजः वाङ्गुचौ ॥ १ ॥
 “कुड्वावलगुजबीजं हरितालं तच्चतुर्थांशम् ।
 मनःशिला तालकाशां गुह्याफलममिमूलञ्च ॥
 मूत्रेण गवां पिष्टं स्वर्णताकारकं श्वित्रस्थं ॥ २ ॥
 “श्वित्रकुष्ठं प्रजल्यतः प्रसाधितं धिकेन वा ।
 गिरिकर्ष्याः सिताराशं मूलेन परिलपितम् ॥”
 गिरिकर्षी नीलापराजिता । धन्तरोति
 लोके ॥ ३ ॥

“काथः सर्वाकुचीचूर्णं धात्रीखदिरसारयोः ।
 शङ्खेन्दुकुम्भधनं श्वित्रं संसेवितो हन्ति ॥४॥
 मथितेन पिबेच्चूर्णं काकोदुम्बरवलगुर्जम् ।
 तैलाक्तं वर्धसेवी स्नात्तक्राशी श्वित्रहृद्वेत् ॥”
 मथितं निर्जलं विलोडितं दधि । तत्र चतुर्थांश
 जलयुक्तं वस्त्रपुतं दधि ॥५॥
 “खदिरस्य पलान्यष्टौ सोमराज्याः पलद्वयम् ।
 त्रिफला पिचुमईश्च दारुदाव्यथ पर्यटः ॥
 इथक् फलान् समुद्भूय सिद्धिकायाः पलद्वयम्
 जलादकहये साध्यं यावत् पादाभ्येक्षितम् ॥
 क्षाथ्यमानञ्च रुहन्नी घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
 चतुःपलं सोमराज्याः खदिरस्य पलं तथा ॥
 पटोलमूलत्रिफलात्रायामाणा दुरालभा ।
 कषाई कटुकञ्चापि कार्षिकान् सूक्ष्मपेषितान् ॥
 पलद्वयं कौषिकस्य शुद्धस्यात्र प्रदापयेत् ।
 सिद्धं सर्पिरिदं श्वित्रं हन्यादश्च इतानलम् ॥
 अष्टादशानां कुष्ठानां परमं वै तथौषधम् ।
 सोमराजौघृतं नाम निर्मितं ब्रह्मणा पुरा ॥
 लोकानामुपकाराय श्वित्रकुष्ठादिरोमिण्याम् ॥”
 इति सोमराजौघृतम् ॥६॥
 “महौषधं महामेदां निश्वपत्राणि सर्षपाः ।
 मनःशिला च सिन्दूरं पञ्चवारिखवल्लुगुजम् ॥
 हरिद्रे हरितालञ्च त्रिफला पीतगन्धकान् ।
 एतानि समभागानि विषादांशानि योजयेत् ॥
 सर्षिषश्च पलान्यष्टौ देवदारुसं शुभम् ।
 द्विगुणं त्रिगुणं चौरं गोमूत्रञ्च चतुर्गुणम् ॥
 तान्त्रपात्रे तु संख्याप्य शनैर्मुद्दिग्निना पचेत् ।
 चतुर्भागावशेषन्तु सकलमभवतारयेत् ॥
 अग्नी क्षिप्तन्तु निःशब्दं जलमुष्णं विचक्षणम् ।
 अभ्यङ्गधानयोगासदाशु सर्वान् गदान् जयेत् ॥
 अष्टादशानां कुष्ठानां ददूणां श्वित्रिणां तथा ।
 दुष्टनाडोपु मूर्खानां श्वाविणां कौटिनां तथा ।
 अशुकसावपरोता ये ये च त्यक्तभिषकक्रियाः ॥
 सर्वं ग्रहवियुक्तानां शौर्षाङ्गानां विशेषतः ॥
 सर्वं धातुगते कुष्ठे पतितभृशिरोरुहम् ।
 घर्षसाध्यक्तपोषाणां तथा सर्वज्ञवातिनाम् ॥
 पानेऽभ्यङ्गे तथा नखे वस्त्रिकर्मणि नित्यम् ॥
 समरात्रप्रयोगेण सर्वं कुष्ठानि नाशयेत् ॥
 द्विसप्ताहप्रयोगेण पूर्णचन्द्रनिभानवः ।
 जातकेशनखशमशुभाति षोडशवर्षवत् ॥
 अन्तर्द्विहितं पाचात् अर्धमयश्चिनाश्विनः ।
 एतदुत्तमं महाश्रेष्ठं भाग्यवैश्यातारितम् ॥
 मत्स्याणां क्षितायां नखं व्याधिहरं परम् ।
 महासार्त्तण्डकभिदं घृतं सर्वाभ्रार्चितम् ॥७॥
 इति भावप्रकाशः ॥
 अपि च ।
 “धात्रीखदिरयोः काथं पीत्वा च जम्बुसंयुतम्
 शङ्खेन्दुधवल्लुगुजं हन्ति तूर्णं न संशयः ॥”
 इति गारुड १७५ अध्यायः ॥
 श्वित्रह्नी, स्त्री, (श्वित्रं हन्तीति । इन + टक् ।
 ङीष् ।) पीतपर्णी । इति ब्रह्मपट्टिका ॥
 विकृटी इति भावः ॥